

P356-5976

1

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 48. Mt. XIX.

Gruod.-Dec. 2, 1939

ŠJK valet
respublikinė
biblioteka

I. ADVENTO SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Luko 21, 25-33.

ANUO metu Jėzus kalbėjo savo mokytiniamis: Bus ženklų ant saulės, mėnulio ir žvaigždžių, o ant žemės didis išgąstis tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir bangų ūžimo; žmonės džiūs iš baimės, belaukdami to, kas turi užėiti ant viso pasaulio; nes dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pakelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi. Jis pasakė jiems prilyginimą: Veizdėkite į figų medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš savęs vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi, pamatę vi-

LEKCIJA

Rom. 13, 11-14.

BROLIAI: jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsų išganymas artiau, kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo, diena gi prisiartino. Todėl meskime šalin tamsybės darbus ir apsivilkime šviesos šarvais! Kaip dieną, elgkimės padoriai, nepasiduodami apsirijimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei, barmui ir pavydui, bet apsivilkite Viešpačių Jėzumi Kristumi.

sa tai įvykstant, taipogi jūs žinokite, kad Dievo karalystė arti. Ištikrųjų sakau jums, nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

ŠVČ. P. M. NEKALTO PRASIDĖJIMO ŠVENTĖ

LEKCIJA

Pat. 8, 22-35.

VIEŠPATS mane turėjo savo kelių pradžioje, pirma negu yra ką nors padaręs nuo pat pradžios. Aš įstatyta nuo amžių ir nuo senovės laikų, pirma negu buvo padaryta žemė. Dar nebuvo gelmių, o aš jau buvau pradėta; dar nebuvo išstryškę vandens šaltiniai, dar kalnai nebuvo iškilę su savo baisia sunkenybe; aš buvau pagimdyta pirm kauburių. Jis dar nebuvo padaręs žemės ir upių ir žemės skritulio pamatų. Kuomet jis rengė dangų, aš ten buvau; kuomet tikru įstatymu vedė ribas aplink gelmes, kuomet stiprino aukštybėse oro sritis ir svėrė vandens šaltinius, kuomet darė aplink jūrą jos ribą ir davė vandenims įstatymą neperžengti savo ribų, kuomet dėjo žemės pamatus, aš buvau drauge su juo, visa tvarkydama, ir gėrėjau kasdien, žaisdama visą laiką jo akyvaizdoje, žaisdama žemės skritulyje, ir

mano pasigėrėjimas būti su žmonių vaikais. Dabar tat, mano sūnūs, klausykitės manęs: Palaiminti, kurie sergi mano kelius. Klausykitės drausmės ir būkite išmintingi ir neatmeskite jos. Palaimintas žmogus, kuris klausosi manęs ir kurs budi kasdien prie mano durų ir stebi prie mano angos statkų. Kas mane randa, randa gyvenimą ir sėmiasi išganymo iš Viešpaties.

EVANGELIJA

Luko 1, 26-28.

ANUO metu: Angelas Gabriėlis buvo Dievo siųstas į Galiliejos miestą kurs vadina- mas Nazaretas, pas mergaitę, žadėtą vyrui, vardu Juozapui, iš Dovidio namų; o mergaitės vardas buvo Marija. Angelas, atėjęs pas ją, tarė: "Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi: pagirta tu tarp moterų."

Bažnyčios Liturginės Spalvos

Iš prancūzų kalbos išvertė *kun. A. M. Švedas, M.I.C.*

KAIP Sename taip ir Naujame Įstatyme randame daug liturginių spalvų. Šitas spalvų įvairumas ir skirtumas įvestas ne tam, kad bažnytinėse apeigose būtų daugiau įdomumo ir malonumo, bet dėlto, kad kiekvienoje spalvoje randasi reikšmė, simbolinė prasmė, kurią verta paaiškinti. Ta simbolinė visų bažnytinių spalvų prasmė, kuri yra tokia turininga ir įspūdinga, buvo priežastis kodėl mūsų Motina Šv. Bažnyčia pasiryžo nustatyti kokios spalvos yra vartotinos šv. Mišių aukoje, pagal švenčių svarbumą ir reikalingumą. Iki vidurinių amžių balta spalva buvo vartojama daugiausiai visokiuose iškilminguose šventėse; ji buvo kaip lotyniškai sakoma, “color predominantis” arba lietuviškai “vyraujanti spalva”. Bet yra žinoma, jau 12-tame šimtmetyje, kad buvo vartota daug spalvų. Net popiežius Innocentas III (1198 — 1216) išskaičiavo keturias svarbiausias liturgines spalvas, t. y. baltą, raudoną, žalią, ir juodą. Penktoji — mėlyna, pasak jo, vien tikrai juodos spalvos rūšis.

Bet šešioliktoje šimtmetyje, kada bažnytinis mišiolas buvo naujai suredaguotas, Bažnyčia ėmėsi priemonių galutinai nustatyti kokios spalvos vartotinos Bažnyčios apeigose. Tada Bažnyčia pagaliau nutarė jog 5 spalvos turi būti vartojamos būtent: — 1. balta, 2. raudona, 3. žalia, 4. juoda, 5. purpurinė (raudona įmaišyta su mėlyna). Geltona (color flavus) ir mėlyna (color coeruleus) vartoti buvo aiškiai ir griežtai uždrausta. Bet kaslink mėlynos spalvos daug ispanų vyskupų, pavyzdžiui, de Grenada ir de Saragosse gavo iš Romos ypatingą leidimą ir privilegiją Šv. Panos Nekalčiausios šventėje laikyti mišias mėlynos spalvos arnotais. Bet čionais tik yra išimtis. Auksinės spalvos arnotai taipgi buvo uždrausti, nors tie, kurie buvo pilnai ar bent dalyj auksinio audimo, buvo toleruojami ir galėjo būti vartojami vietoj baltos, raudonos ar žalios spalvos. (S. R. C. 29 Ap. 1866 in Guadalajara).

Iš kitos pusės Šv. Motina Bažnyčia viešai paskelbė ir įsakė, kad negalima vartoti

tokias kombinacijas kuriose negalima atskirti vyraujančios spalvos nuo kitų antraeilų spalvų. Yra taipgi draudžiama šv. Mišiose vartoti arnotus dviem spalvom, pav., negalima vartoti baltą arnotą su raudonu kryžiumi. Tokiuose atvejuose nėra spalvos vienodumo. Tokie dvispalviai arnotai nei vargingose parapijose nėra užgriaunami, nors dėl susimetusių aplinkybių, pakenčiami ir toleruojami. Pagaliau 1801 m. buvo nutarta, kad negalima vartoti purpurinės spalvos vietoj juodos arba gedulingose mišiose.

Dabar gi pasistengsime paaiškinti simbolinę reikšmę tų įvairių bažnytinių spalvų, kurios šiais laikais vartojamos Bažnyčioje. Baltoji spalva yra šviesos spalva ir atvaizduoja tiesos spindėjimą ir skaistumą. Ji taipgi yra nekaltybės ir šventumo ženklas, ir emblemas, kuri padaro sielą tokią gražią, kad ji šviečia kaip puikiausia dangaus žvaigždė. Ji vaizduoja taipogi dangaus šventą linksmybę ir garbę.

I. Senais laikais po krikšto, žmonės kuriam laikui ateidavo į bažnyčią baltais kaip sniegas rūbais, vaizduojančiais jų sielos skaistumą po krikšto. Tas paprotys taipgi reiškė, kad tie krikščionys buvo pasiryžę kiek galėdami užlaikyti savo sielas skaisčias kaip sniegas, kad jį galėtų danguje su Kristumi gyventi. Apreiškimo knygoje (3, 5) skaitome kad “kas nugalės, taip bus apvilktas baltais rūbais”. Taigi tie kurie ištesės iki galui gerame ir gyvens be nuodėmės, tie bus apvilkti baltais rūbais nes tie “kurie nesutepė savo rūbų; jie vaikščios su manim baltuose rūbuose, nes yra verti”. (Apreiš. 3, 4). “Dangiškoji Jeruzalė (dangus) spindi tokia šviesa, kuri neužgesinama, nes Dievo skaistumas ją apšvietė ir jo žiburys yra Avinėlis” (Apreiškimo kn. 21, 23). Ant Taboro kalno, Kristui atsimainius, Jo išvaizda pasidarė spindinti, šviečianti kaip saulė ir Jo drabužiai balti ir blizgą it sniegas. “Jam besimeldžiant jo veido išvaizda pasidarė kitokia ir jo apdaras baltas ir žibęs” (Luko 9, 29). Evangelijoje kiekvieną kartą kada

Angelai pasirodė ant šios žemės, jų drabužiai blizgėjo kaip sniegas ir “Dievo skais-tumas apšvietė juos” (Luk. 2, 9; Mat. 28, 3). Visi laimingai pasiekusieji Dangaus karalys-tę yra “apvilkti baltas rūbas” (Apreišk. 7, 9), ir Cornelius a Lapide šioje vietoje savo aiškinimuose sako, kad baltas rūbas čionais reiškia: 1. sąžinės skaisumą, ir nekaltybę, 2. giedrumą, linksmumą ir laimę.

Šv. Mišių auksoje “Dievas palenkė dangų ir nužengė” (Ps. 17, 10). Jis konsekracijos metu nužengia ant altoriaus su visa Savo meile, duosnumu, ir visais Savo neišpasakytais turtais dėl žmonijos naudos. Taigi kunigas turėtų visados laikyti šv. Mišias skaistai širdimi ir dangišku linksmumu. Kad paženklintų šitą skaisumą ir dangišką džiaugsmą baltoji spalva visados koku nors būdu turi būti ant altoriaus. Pavyzdžiui, kokios nors bažnytinių rūbų dalis ar juosta ar humeralas, turi būti balti. “Tebūna visuomet tavo drabužiai balti” (Eccli. 9, 8).

Visose mūsų Išganytojo iškilmingose, džiaugsmingose šventėse, per šv. Mišias yra vartojama balta spalva, k. a. Kalėdose, Trijų Karalių šventėje, Velykų metu, Dangaus Užengimo šventėje, Eucharistijose ar Šv. Sakramento šventėse. Mūsų šv. Motina Bažnyčia švenčia Kristaus Gimimo šventę iškilmingai, su dideliu džiaugsmu. Šita šventė atneša visai žmonijai begalo daug džiaugsmo, suraminimo ir ramybės. Kai atėjo pasiskirta valanda — tylią gruodžio naktį — Betliejaus tvartelyje beveik niekeno nepažintas, gimė Kūdikėlis Jėzus, kad parodytų visai žmonijai kelią į amžiną gyvenimą. Giliausioj tylumoje — toli nuo pasaulio judėjimo ir triukšmo, Kristus pasirodė Kūdikio pavidale, Jis tapo žmogumi, kad mes galėtume tapti Dievo vaikais. Taigi šita šventė yra visų švenčių linksmiausia ir ji atneša daug suraminimo ir dvasiškos stiprybės geros valios žmonėms.

Be to baltoji spalva yra vartojama visose Panos Marijos šventėse, nuo Nekalto Prasiidėjimo iki josios į Dangų Užengimo arba Paėmimo šventės. Švenč. Pana Marija juk yra ta Dangaus Lelija išduodanti spindėji-

mą ir nepaprastą skaisumą, niekad nepri-sileidusi net ir mažiausios nuodėmės. Visi laukiame gegužės mėnesio, kada gamta at-gyja — kada atbunda žolelė iš ilgo žiemos miego — kada medžiai sprogs, lapoja — kada žmonės geriau nusiteikę ir ištikrųjų sužavėti gamtos žydėjimu ir prisikėlimu; net ligoniai, sunkiai sergantieji žmonės stengiasi keltis iš lovos prisiartinti prie lango džiaug-tis saulės gaivinančiais spinduliais. Gegužės mėnesį bažnytinės pamaldos atvaizduoja žmo-nių prisirišimą prie Marijos. Juk prieš tą Panelę Mariją su didžiausia pagarba nusilen-kė pats arkangelas Gabriėlius ir pavadino ją “malonės pilnąją”. Josios siela yra tokia graži, be jokios dėmės, ji buvo laisva nuo geidulių, nuo visokių audrų, nuo kūniškų aistrų; joki netvarkingi kūno gašlumai ne-turėjo vietos josios skaisčiame kūne. Prieš ją su didžiausia pagarba lenkiasi visi gar-siausi šventieji, nes “mėnulis po josios ko-jomis ir ant jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas” (Apreišk. 12, 1). Ji yra ta švie-čianti, blizganti, visados spindanti ryto žvaig-ždė — ta Dangaus karalienė — ta visų my-lima Motina, kuri mus nuolat ragina kovoti su blogu ir ištesėti gerame.

Baltos spalvos bažnytiniai rūbai taipogi yra vartojami Angelų šventėse, nes tos dan-giškosios dvasios tebešviečia neišpasakyta dangaus skaisybe ir gražumu, ir Dievo ma-lonė gausiai puošia jų prigimtį, kadangi jie išliko ištikimi Dievui bandymo laike. Ange-lai yra balti, skaisūs kaip naujai kritęs snie-gas, nes juose gausiai atspindi Dievo pana-šumas. Jie yra Dievo pasiuntiniai, kurie ypa-tingai gyvenimo pavojuose nurodo mums ke-lią. Kai mums grąšina ir grūmoja pikti žmo-nės, kai piktosios dvasios stengiasi mus iš-vesti iš dorybės kelio, tada kreipkimės prie šv. Mykolo Arkangelo, prie mūsų Angelo Sargo, ir jie padės mums ir užtars mus prie Dievo.

Pagalčiau, baltoji spalva yra vartotina šventėse visų tų šventųjų, kurie nebuvo kan-kiniais, būtent išpažintųjų, panų, ir šventų moterų šventėse.

(*Bus daugiau.*)

Nekaltai Pradėtosis Šv. Panos Marijos Seserų Vienuolija

Didžiajam Karui pasibaigus Lietuvoje įsikūrė pirmoji gyvenvietė lietuviškoji vienuolija. A. a. ark. J. Matulevičius, M.I.C., atjausdamas lietuvaitei trokštančias vienuoliško gyvenimo, bet neesant lietuviškai vienuolijai į kurią galėtų stoti, įsteigė Nekaltai Pradėtosis Šv. P. Marijos Seserų Vienuoliją. Jis parašė jai įstatus ir iki savo mirties ją rūpinosi ir globojo. Ši vienuolija savo centrą turi Marijampolėje, Lietuvoje.

Vienuolijos tikslas

Šios vienuolijos, kaip ir visų kitų, pirmaeilis tikslas yra Dievo garbė ir krikščioniškosios tobulybės siekimas. Seserys turi pareigą bendrai gyventi ir apsiima vykinti Evangelijos patarimus trimis įžadais: neturtu, skaistybe ir klusnumu.

Bet vienuolija turi ir antrą tikslą, būtent — žmones vesti prie Dievo. Šiam tikslui darbo dirva yra be galo plati. Todėl vienuolija rūpinasi, kad kiekviena sesuo, pagal savo gabumus ir pajėgas, teiktų žmonijai visokeriopą pagalbą. Šios rūšies darbai yra sekantieji:

1. aprūpinti savo narius reikiamu mokslu ir specialybėmis;
2. mokyti, auklėti ir katekizuoti vaikus;
3. laikyti ir vesti auklėjimo bei mokymo įstaigas;
4. leisti, spausdinti bei pla-

tinti geras knygas ir laikraščius;

5. laikyti ir vesti ligonines, senelių ir našlaičių prieglaudą;

6. dirbti katalikiškose vaikų, mergaičių bei moterų organizacijose ir šiaip padėti vargstantiems ir tarnauti visuomenei.

Vienuolijos mintis — kuo plačiausiai išieiti į žmones, kad geriau susipažinus su jų jų reikalais sėkmingiau galėtų darbuotis jų tarpe.

Per savo dvidešimt vienerių metų gyvavimo laikotarpį vienuolija gana plačiai išvystė savo užsibrėžtą planą ir darbuojasi įvairiose Lietuvos vietose, o paskutiniu laiku atvyko ir į Ameriką.

Vienuolijos darbai

Vienuolija, suprasdama jaunų vaikučių auklėjimo svarbą, daugelyje vietų Lietuvoje yra įsteigusi vaikų darželius ir mokyklas. Vietose, kur vaikučiams neprifeinamos šios mokyklos, stengiasi vaikų katekizavimu užpildyti šią spragą. Sėkmingam vaikučių auklėjimui taipgi daug padeda įvairios organizacijos kuriose seserys dirba, pav. Angelaičių, Marijos Vaikų ir t.t.

Mergaitėms auklėti ir paruošti gyvenimui turi pensjonus ir rūpinasi praplėsti aukštesnes bei specijales, k. a. žemės ūkio, ruošos mokyklas. Viena žymesnė šių įstaigų y-

ra Keturvalakiuose "Karklinių Žemės Ūkio Mokykla".

Savo žinioje vienuolija turi nemažą vargšams įstaigų: našlaičių ir senelių prieglaudų. Seselės mažą našlaitį vaikelį augina ir stengiasi atstoti jam motiną, o nuvargusiam seneliui rūpinasi palengvinti senatvės dienas ir suteikti paskutinius patarnavimus. Taipgi lankosi seserys privačiuose namuose, kad ten vargstantiems patarnautų.

Spaudos darbuose vienuolija kiek gali padeda Katalikų Bažnyčiai ir visuomenei. Šiuo tarpu savo rankose turi "Šešupės" spaustuvę ir "Šešupės" knygyną. Pačios seserys spausdina ir platina knygas bei laikraščius, ypačiai "Liepsnas".

Naudojasi vienuolija visomis galimomis priemonėmis, kuriomis ji mato galinti padėti artimui. Reikia džiaugtis tat, kad ji auga narių skaičiumi bei darbais ir neša Dievui garbės ir žmonijai naudos.

S. A.

Nebūk greitas pykti, nes rūstybė ilsisi paikojo antyje.

Kas kryžių sutikęs maloniai apkabina, tas nesuklups nė po sunkia gyvenimo našta.

Nesunku tiems nugalėti kitus, kurie yra nugalėję save.

Visa pasaulio didybė negali susilyginti su gero draugo

DARBAS VYNUOGYNE

APAŠTALAVIMAS. Akcija. Kam šie žodžiai nežinomi? Dėl jų kovojama, dirbama, kenčiama. Mat, Dievo Karalystėje daug darbo. Šie piūties laukai be galo platus. Tat ir ieškojimas darbininkų niekuomet nesustoja. O palyginimas apie darbininkų kvietimą į vynuogyną mūsų laikams, atrodo, yra tiek pat aktualus, kaip ir klausiusiems jį apaštalams.

Šiandie, anot Foersterio, yra aukščiausi šaukimo laikai. Kai daugumas žmonių žodžiai painiojasi į klaidas, kai dėl drąsos stokos tiesa dažnai turi nusilenkti klaidai, kai į kovą prieš religiją yra mobilizuojamos visos galybės, tai darbininkai į Kristaus vynuogyną turėtų, rodos, būriais plaukti. Nėra jau čia ko laukti, bet greitai griebtis darbo. Ne raudoti, bet padėti. Padėti visais galimais būdais ir priemonėmis. Ir visiems.

“Aš atėjau ugnies siūsti į pasaulį” (Luk. 12, 49).

Tos ugnies uždegti 12 Genezareto žvejų Kristaus mokslu nušvietė visą pasaulį. Ugnis, mat, neturi savy nerangumo, ištižimo, baimės. Kartą per krikštą esi pašauktas į Kristaus vynuogyną, per sutvirtinimą esi gavęs apaštalavimo ugnies, smilkti daugiau jau negali. Nes apaštalas Petras visiems primena kilnų pašaukimą: “Jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, kad skelbtumėte dorybes to, kuris pašaukė jus iš tamsybių” (1 Pet. 2, 9). Tai visiems luomams, visiems katalikams priminimas.

Bet kiekviename darbe tuojau statomas klausimas: “O kaip su atlyginimu” Tai ne vien silpnųjų duonos naikintojų klausimas. Ta mintis vyravo pradžioj ir apaštalų tarpe.

— Viešpatie, štai matai, mes viską palikome ir sekėme Tave, ką už tai mes gausime? — kalbėjo Petras apaštalų vardu.

Jie kasdien matė stebuklus. Jie kasdien girdėjo Jo žodžius. O vis tik, kaip elegetos ateina prie Kristaus su sąskaita — mes palikome valtį, žvejybą, tinklus ant kranto, sekėme Tave, kas gi bus mums už tai. Už mokesnio! Atlyginimo, Viešpatie! Lygiai, kaip algos išmokėjimo diena fabrike.

Kaip skurdžiai aidi tas šaukšmas. Metalu atsiduoda, “variokais” skamba. Žmogaus

prigimtis per daug dar susijusi su materija. Mamona turi daug galios gyvenime. Todėl ir Dievo Karalystėje ne vienas su uolumu pradeda, o su algos sąskaita rankose baigia.

Kristus nedalino saujomis sidabrinių. Jei uždarbą Dievo Karalystėj būtų mokama denarais, darbininkų skaičius būtų pasakiškai didelis. Bet ar iš to turėtų Dievo Karalystė naudos?...

Kiekvienas darbas vertas atlyginimo — ar ne? Ir tai atlyginimo pagal darbo sunkumą, laiką, sugebėjimą... O vynuogyno savininkas to neatsižvelgė. “Atėję paskui pirmieji tarėsi daugiau gausią, bet ir jie gavo kiekvienas po denarą” (Mat. 20, 10).

O kiti murmėjo prieš šeimininką.

Bet tai ne teisingumas, o šeimininko dosnumas. Dievo Karalystėje gėrybės seikėjamos dosniu saiku. Tik jau neapsirikime — ne denarais. Skambantis varis ten mažiausia turi reikšmės. Nes Dievo Karalystėje dirbti, Joje bendradarbiu būti yra didžiausias atlyginimas, kokio mirtingas žmogus begali laukti. Kas tarnauja Jo vynuogyne, tas turi pamiršti titulus, ordenus, paauskštinius ir mamonos atlyginimą. Ne viena dar siaubinga audra perbėgs per vynuogyno darbininkų galvas, kol supras, kad Dievo Karalystėje yra visai kitaip, kaip fabrike, ūkyje, ar rinkoj. Ten dirbama dėl mokesčio. Smulkios sąskaitos patiekiamos ten pirmoje eilėje. O Dievo Karalystėj dirbti yra pagrindinis dalykas, o uždirbti — šalutinis. Pats pakvietimas Jo darbininku jau yra tokia dovana, toks atlyginimas, kad už jį atidirbti būtų per trumpas ir šimtą kartų pailgintas žmogaus amžius.

Ir Jam tarnavimas yra tylus, be jokios pompos ir triukšmo. Jis Tėvas, kuris mato ir žino paslapčiausius dalykus.

Linksmas pasiaukojimas, tikras savęs atsisądėjimas, apaštališkas užsidegimas yra būtini kiekvienam Kr. darbininkui koks jis bebūtų — su šventimais ar be jų.

Dievo Karalystėj tobuliausias darbininkas yra tas, kuris stovi toliausia nuo išrokavimų ieškojimų, nuo savojo “aš” ir nuo pragaištingos minties apie denarinį atlyginimą.

K. R. Liūkas

LAŠAS ANT AKMENS

Rašo *Linksmutis*

Adventų laikas jau čia. Tai yra laikas prisirengimo prie didžios Kalėdų šventės. Kad biznio įstaigos smarkiai rengiasi prie Kalėdų visiems lengva pastebėti; pažiūrėk į laikraščių apgarsinimus, arba į miesto krautuves, ir pamatysi kame tas prisirengimas pasireiškia. Tačiau tas yra klaidingas prisirengimas, jeigu šalia jo nebus ir vidaus prisirengimo Kristų sutikti Kalėdų rytą. Šiuo laiku turime ir savo sielą prirengti tai šventei, kad galėtume Kristui džiaugsmą padaryti. Šiuo metu katalikiški rašytojai ragina katalikus, kad jie savo pasveikinimų korteles įgytų su Kalėdų tikra mintimi jose pareikšta. Kitaip bus švenčiama tik kokia valstybinė šventė, dovanų šventė, o turi būti švenčiama Kristaus gimimo diena. Tat, priimkime tą nuoširdų prašymą, ir pirkdami savo Kalėdines korteles reikalaukime tokias, kuriose Kalėdų ryto nuostabus įvykis yra minimas, ir tik tokias korteles vartokime.

* * *

Gruodžio 8 d., švenčiame Švenč. Marijos, Nekalto Prasidejimo, šventę. Mums Amerikoje tai yra ypatingai žymi šventė, nes tai yra Jungtinių Valstybių globėjos šventė. Tuomi ta šventė pasidaso dvigubai svarbi, pirma, kaipo Katalikų Bažnyčios didelė šventė, o antra, kaipo krašto globėjos šventė. Be to, Kristaus Karaliaus Laivui ta šventė dar turi ir trigubą svarbą, nes tai yra jų leidėjų, Tėvų Marijonų, didžiausioji šventė. Tėvai Marijonai, pasirašydami savo vardą, po jo prideda raidės M.I.C. Lotyniškai tos raidės reiškia, "Maria Immaculata Concepta," o išversta lietuviškai, "Marija, Nekaltas Prasidejimas." Todėl Nekalto Prasidejimo šventė yra ypač Tėvų Marijonų ir taip pat K. K. Laivo šventė.

* * *

Įvairių šalių didmiesčiai turi savo žvėrynus, kuriuos lankydami seni ir jauni daug ką išmoksta apie gyvulius ir jų savumus. Žvėryno lankymas pamokinantis, išpūdingas

ir malonus. Ką girdėjęs ar skaitęs greičiau ar lėčiau pamiršti, bet ką vieną kartą esi akimis matęs, tai jau lengvai neištrinsi iš atminties. Žvėrynų lankyme ta taisyklė labai veikia. Paryžius, Prancūzijos sostinė, šiame dalyke yra žengusi žingsnį pirmyn. Ji turi žvėryną ir mažyčiams vaikučiams. Žvėrynylyje randasi avinėlių, ožkų, mulukų, kiškių, paršukų, bezdžionių ir mažas kupranugaris su savo motina. Čia maži vaikučiai praleidžia ilgas linksmas valandas bežaisdami su gyvuliukais ir juos bemaitindami. Lengvai galime įsivaizduoti jų linksmus veidelius, jų šokinėjimus, ir džiaugsmingus klyksmus.

* * *

Kaip Meksikos vyriausybė yra griežtai nusistačiusi kovoti prieš katalikybę ir bendrai prieš visas tikybas yra pažymėta vienoje išleistoje knygoje apie Meksiką. Joje duodama prisiėka, kurią kiekvienas mokytojas turi padaryti. Ji maždaug šitaip skamba: "Aš tvirtinu, kad aš esu ateistas (į Dievą netikįs) ir nepermaldaujamas Romos Katalikų Bažnyčios priešas ir, kad sunaudosiu savo jėgas panaikinimui tos tikybos, ir pašalinimui visokių tikiybinių tvirtinimų ir, kad esu pasiruošęs stoti prieš klierikus kada ir kur tai bus reikalinga." Tai velniška prisiėka ir iš tokio, kuris sąmoningai ir laisvai ima ją, galima visokių baisenybių susilaukti.

* * *

Popiežius Steponas II-sis buvo išrinktas popiežium kovo mėnesį 752 m. Tačiau trečią dieną po savo išrinkimo jisai mirė. Kadangi jis dar nebuvo pakonsekruotas tai daugelis ankstyvesniųjų rašytojų jo neminėjo popiežių skaičiuje, nors dabar jis yra skaitomas popiežių eilėse. Šis dalykas yra viena iš priežasčių kodėl kartais sumaišo popiežių skaičiavimo eilę.

* * *

Pirmais bažnyčios amžiais šv. Mišios kartais buvo laikomos ir popiet. Tas dažniausia įvykdavo kai kuriose Gavėnios dienose.

Marijonų Seminarijos Misijonierių Kuopa

Dviejų Mėnesių Darbuotė

Gerasis Dievulis laimina visų mūsų geradarių pastangas. Tą galime spręsti iš mūsų kuopos veiklos ir medžiaginių pasekmių. Pavyzdžiui, per paskutinius du mėnesius, nepaisant šių sunkių laikų, mūsų kuopa susilaukė \$6.00 aukomis iš kuopos rėmėjų. Aukas atsiuntė E. Laužikaitė, Phila., Penn. \$1.00; T. Goberienė, Chicago (West Side), Ill., \$1.00; p. Stankūmienė, Phila., Penn., \$1.00. p. Kvetinskienė, Kewanee, Ill., \$1.00; A. Danusevičienė, Phila., Pa., \$2.00.

Pašto ženklų, blizgučių ir šiaip jau misijoms naudingų daiktų atsiuntė sekantys mūsų bendradarbiai:— E. Žilinskiūtė, Pasadena, Cal., E. Povilionienė, Campbell, O., M. Bakūnienė, So. Boston, Mass., A. Zebertavičienė, Seltzer City, Pa., M. Sadauskienė, Harvey, Ill., V. Briedis, Phila., Pa., M. Kvietinskienė, Kewanee, Ill., J. M. Navickas, Scranton, Pa., p-lė J. Briedis, Phila., Pa., E. Laužikaitė, Phila., Pa., Šv. Kryžiaus Ligoninė, Chicago, Ill., A. Rabikauskienė, Kingston, Pa., P. Goberienė, Chicago, Ill., A. Danusevičienė, Phila., Pa., W. Balsys, Chicago, Ill., K. Mogolis, Dearborn, Mich., J. Bakanas, Worcester, Mass.

Nuoširdžiai dėkojame mieliems mūsų geradariams už jų aukas ir siuntinius. Prie progos norime pranešti, kad šįmet nesiųstumėta tų atviručių, kurias vis siuntėt. Mūsų kuopai buvo pranešta kad užtektinai jų jau turi. Bet neužmirškite kitus dalykus rinkti, kaip pavyz., pašto ženklus, blizgučius, medalikėlius, ražančius — gerus ir sutraukytus, karolius, žiedus, senus laikrodžius, apyrankes, tikybinius paveikslus, katalikiškas knygas ir žurnalus.

Laiškas Iš Argentinos

Be abejonės ne vienas iš jūsų laukia išgirsti apie mūsų misijonierių darbuotę Pietų Amerikoje. Mes kaip tik šitą mėnesį susilaukėm laiškučio iš mūsų tėvelių kunigo Andriušiaus ir kunigo Vengro. Jie rašo:— *Brangieji Misijų Kuopos Nariai:—*

Pirmon vieton, nors gerokai pavėlinta, mes širdingiausiai dėkuojame jūsų kuopai už

milžinišką paramą. Mat, kol kas sunku čia tikėtis pagalbos tokiame maštabe.

Darbas eina po biskį. Laukiame pagalbos iš Amerikos. Gal tada prieisime prie savo žemės pirkimo, paskui ir prie bažnyčios statymo.

Neužilgo bus vaikų šv. Komunija. Gal pasiseks gerą būrelį privesti. Krikštų mažai. Gal palenksime lietuvius geron pusėn.

Teikitės savo maldose prisiminti mūsų žmones. Nes kartais trumpa malda tylioje koplyčioje daugiau naudos neša, negu šimtas žodžių, ištartų vieno misijonieriaus.

Jūsų Kristuje,

Kunigas K. Vengras, M.I.C.

Kunigas A. Andriušis, M.I.C.

Padres Marianos
Bno. Rivadavia 2199
Valentin Alsina
Avellaneda
Buenos Aires, Argentina.

Tadgi matote, brangieji, misijų darbas nelengvas. Jei ne jūsų šauni parama, gyvenimas mūsų misijonierių būtų žymiai sunkesnis. Tad pirmyn toliau į misijų darbą! Visi mes galime būti misijonieriais! Vieni malda, kiti aukomis, tretį rinkdami viršminėtus daiktelius. Žiūrėkime, kad nebūtumėme atsilikėliai misijų darbe. Šiuo metu mūsų tėvelis misijonierius, kun. Jonas Jakaitis, važinėja rinkdamas aukas lietuvių bažnyčiai Argentinoje pastatydinti. Kas gali, teparemia. Už kiek laiko trys mūsų tėveliai misijonieriai vyks į Argentiną prie talkos. Prašome mūsų geradarių prisiminti juos savo maldose.

Visi Į Talką

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į darbą remti misijonierius ir jų reikalus. Lengviausias būdas tai rinkti visokius suvartotus pašto ženklus. Čia svarbu, kad renkant ženklus liktųsi pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant, ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama keleta svarų pašto ženklų ir tada visus ry-

šulėlyje atsiųsti "fourth class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šiuo būdu galima siųsti ir kitus daiktus, kuriuos priimame misijonierių naudai, k. a. senus ražančius, įvairius blizgučius, seną auksą ir panašius daiktus. Nors visi šie daikteliai smulkūs, tačiau nemažą teikia pagalbą misijonieriams, ypač kada daug jų surenkama. Priimtinos ir pi-

niginės aukos misijoms. Kviečiame visus į darbą, ar vienu, ar kitu būdu. Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu:

Mission Club,
Marian Hills Seminary,
Hinsdale, Illinois.

Uždušinės Pamaldos Marijonų Seminarijoje

(Aprašymas įgytų išpūdžių vieno dalyvio)
Nekartą teko girdėt apie tas ypatingas pamaldas kurios įvyksta Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčioje Uždušinės Šventės proga. Ypač norėjau nors kartą šiose pamaldose dalyvauti, nes mūsų šeima jau nekartą pavedė savo mirusias sielas Marijonų Vienuolijos narių ypatingoms maldoms. Tad ir Uždušinės Dienos proga dalyvavau šiose pamaldose. Norėčiau įgytais išpūdžiais su "Laivo" skaitytojais pasidalinti.

Įėjęs koplyčion, jau radau pamaldas pradėtas. Mat, ankstokai pas vienuolius meldžiamasi. Sužinojau greit, kad dar tik pamaldų pradžia, kad bus giedami "nokturnai" ir "Laudus," tai yra atatinamos psalmės, ir paskui bus laikomos iškilmingos gedulingos Šv. Mišios ir paskiausia, grabo pašventinimas.

Gilų išpūdį darė tai progai pritaikintas koplyčios papuošimas gedulingoms pamaldoms. Virš didžiojo altoriaus, po Panelės Švenčiausios stovylos kybo gan plati mėlyna kaspino formoj drobė. Taipogi ir kitose vietose mėlyni kaspiniai teikė koplyčiai gedulingą rimtį. Viduriniame take buvo įstatytas grabas su žvakėmis, kuris nevienam priminė buvusias laidotuves. Man gi skverbėsi mintis, kad kuomet nors ir man teks jau negyvam prieš altorių gulėt. Tik Dieve duok, kad galėčiau su šiomis bažnytinėmis pamaldomis būti palaidotu.

Sanktuarijoj, šalia altoriaus, su atatinama asista, sedėjo pats Tėvas Vyresnysis, vadovaudamas šioms pamaldoms. Visi gieda psalmes. Visų sutaramieji balsai gražiai giedojo Bažnyčios gražiausias psalmes liūdnu, sielą paveikiančiu tonu. Kart kartėmis, vedamas pamaldų tvarkytojo, viens kits klie-

rikas prisiartindavo prie altoriaus ir viens atgiedodavo atatinamas lekcijas. Sekdamas visas psalmes ir lekcijas knygos pagalba, teko netik matyt išorinius pamaldų veiksmus bet ir giedamųjų žodžių gilią prasmę. Nors, prisipažinsiu, daug ko nesupratau.

Sekė iškilmingos Šv. Mišios. Veikė išorinis gražumas. Veikė ir prisiminimas, kad šių Mišių intencijoj yra ir mūsų šeimos mirusių narių vardai. Veikė ir tai, kad čion visas apeigas vykdo vienuoliai, kurie ypatingu būdu yr pasišventę Dievo tarnybai. Šių gi Mišių laike klierikai jau giedojo dalimis gregorianiškai, dalimis sutariamaisiais balsais.

Po Mišių buvo grabo iškilmingas pašventinimas. Čia celebrantas — Tėvas Vyresnysis su asista ir klierikais atgiedojo, atliko atatinamas šiam veiksmui pamaldas. Jos gi buvo išpūdingos bet kartu ir graudingos, nes nėra nemanau, kad atsirastų toks žmogus, kuris šiose apeigose dalyvaudamas neprisimintų savo šeimos mirusių narius, taipogi, kad ir pačiam teks mirt.

Po šių pamaldų teko dalintis išpūdžiais su kitais svečiais. Teko sužinot, kad šių iškilmingųjų pamaldų išvakarėse įvyko gedulingieji Mišparai su procesija.

Taipogi, teko sužinot, kad per visą Uždušinės Šventės oktavą, tai yra per aštuonias dienas, būna atlaikomos giedotinės Mišios su grabo pašventinmu, gi, vakarais įvyksta gedulingieji Mišparai.

Ilgai šios iškilmės pasiliks mano atmintyje. Pirmą kartą savo gyvenime patyriau tokią sielos ramybę.

Dieve duok, kad kas už mano sielą taip karštai pasimelstų.

A. V. M.

Iš Tėvų Marijonų Seminarijos Gyvenimo

Prof. Pakšto Atsilankymas

Lapkričio 3 a., Seminarijoje lankėsi prof. Kazys Pakštas, Lietuvos Vytauto Didžiojo Universiteto mokytojas ir žymus lietuvių visuomenininkas. Seminaristams teko daug išgirsti apie p. Profesorių, skaityti apie jo nuveiktus darbus mokslo ir visuomeninio gyvenimo srityse ir, išskyrus keletą auklėtinių, daugeliui neteko iki tam laikui asmeniškai susidurti su p. Profesorium ir klausytis jo kalbos. Šia proga, tat, prof. Pakštas malonėje auklėtiniams ir mokytojams trumpai nušviesti šį tą iš dabartinio Lietuvos gyvenimo. Labiausiai pabrėžė Lietuvos mokslo padėtį, meno, literatūros sritis. Ir ištikrųjų visi klausytojai buvo labai sužavėti p. Profesoriaus kalba. Jo graži, aiški kaba, įdomios mintys, rinktiniai žodžiai, visą laiką imponavo klausytojus ir sukėlė labai malonų ir jaukų ūpą. Savo plačiomis žiniomis nušvietė bendrą Lietuvos padėtį kai kuriose srityse ir tokiu būdu daugeliui užpildė kai kurių svarbių šiandieninės Lietuvos padėties sričių nežinojimą. Tik gaila, kad laiko stoka nedavė p. Prof. progos mums plačiau pranešti šį tą iš savo mokslo ir kitų Lietuvos ir pasaulio bėgamų klausimų srities.

Mes esame prof. K. Pakštui dėkingi už jojo atsilankymą ir įdomią ir panokinančią kalbą. Galime užtikrinti, jog jojo tolimesni apsilankymai Seminarijon bus itin laukiami ir tikrai įvertinami. Šia proga, gi, p. Profesorium linkime geriausių pasekų tolimesnėje jo darbuotėje.

Kristaus Karaliaus Šventė

Paskutinį Spalio mėnesio sekmadienį išpuolė Kristaus Karaliaus šventė. Ši diena seminaristams dar tuomi svarbesnė, kad ši šventė yra A.L.K. Studentų ir Profesjonalių Sąjungos oficialė šventė. Todėl, pagal organizacijos pageidavimą, seminarijos Studentų Kuopos nariai tą dieną paaukojo savo Šv. Komuniją ir maldas bendra organizacijos ir josios atskirų narių bei bendradarbių intencija. Pusryčių metu į seminaristus prakalbėjo d. g. rektorius kun. A. Jagminas, M.I.C., nušviesdamas dienos dvasią ir min-

tį, ragindamas visus kas kart geriau ją įvertinti ir pilniau pasinaudoti. Prie to, dienos dvasiai pritaikintas kalbas pasakė subdijakonas A. Naudžiūnas, M.I.C., peritais metais buvęs Sąjungos pirmininkas J. Petrauskas ir Seminarijos Studentų kuopos pirmininkas A. Miciūnas, M.I.C.

Grįžo Kun. J. Jakaitis, M.I.C.

Paskutinėmis dienomis seminarijon apsilankė kun. J. Jakaitis, M.I.C., kuris T.T. Marijonų vyresnybės paskirtas vykti į Argentiną ir ten darbuotis lietuvių tarpe. Šiuo pi laiku kun. Jakaitis tam darbui ruošiasi, šiam kilniam tikslui renka aukas.

Ištikrųjų buvo labai malonu vėl po ilgo laiko pasimatyti su kun. Jakaičiu, pasidalinti mintimis, išpūdžiais, apie jo paties darbą ir bendrus reikalus. Kalbėdamas apie Argentiną lietuvių padėtį pabrėžė, jog ji labai sunki ir apleista, tačiau jis įsitikinęs, jog su Dievo malone, su žmonių pagalba ir misijonierių pasišventimu, bus galima ateityje nemaža ten nuveikti. Yra ten labai daug geros valios žmonių, tik reikia pasišventusių asmenų, kurie nurodytų jiems kelią į gerą, ir atitaisytų jiems padarytą žalą iš įvairių gaivalų pusės.

Kun. Jakaitis gali būti tikras, jog Argentiną lietuvių reikalai seminaristams visad artimi širdies ir kiek bus galima stengsimės prie šio sunkaus bet kilnaus darbo prisidėti.

Lapkričio 1 ir 2 d. Iškilmės

Lapkričio 1 d. Visų Šventų šventėje ir lapkričio 2 d., Uždušinėje Dienoje, seminarijos koplyčioje įvyko iškilmingos pamaldos. Lapkr. 1 d., pavakaryje, įvyko dvejetainis mišparai; pirmiausia mišparai Visų Šventų šventei, o po to juodi mišparai, reiškia jau iš sekančios dienos. Gi lapkr. 2 d. ryte buvo atlaikytos iškilmingos Šv. Mišios už mirusius; jas atnašavo kun. dr. P. Biskis, M.I.C., asistuojant kun. A. Švedui, M.I.C. dijakonu ir subdijakonui A. Naudžiūnui, M.I.C. subdijakonui. Šv. Mišių metu giedojo klierikų choras.

Be to, kasdien per visą Uždušinės oktavą buvo giedami mišparai už mirusius. Šiose

pamaldose ypatingu būdu buvo prisiminti Kongregacijos mirusieji nariai, seminaristų mirusieji tėveliai, šeimos nariai, giminės, pažįstami ir seminarijos rėmėjai bei geradariai.

Tėvo Provincijolo Apsilankymas

Paskutiniu laiku, kun. dr. J. Naviekas, M.I.C., Tėvų Marijonų Provincijolas Amerikoje, važinėdamas po provincijos vienuolinius namus; aplankė ir Marijonų Seminariją, kurioje buvo apsistojęs savaite laiko.

Iš tikrųjų, auklėtiniais buvo labai malonu vėl pasimatyti su savo buvusiu rektorium ir mokytoju, dabar gi aukščiausiu Marijonų viršininku Amerikoje, ir pasidalinti patirtais tai šioj tai toj srityj išpūdžiais. Tėvas Provincijolas nors ir darbais bei svarbiais reikalais užimtas, tačiau rado laiko asmeniškai pasimatyti ir pasikalbėti su auklėtiniais ir suteikti savo tėviškų nurodymų bei patarimų ateičiai.

Sekmadienį, lapkričio 12 d., seminarijos salėje buvo išpildytas klierikų suruoštas šeimyniškas vakarėlis d. g. Tėvui Provincijolui pagerbti. Programą sudarė muzika, dainos, giesmės kalbos. Vakaro užbaigoje kalbėjo seminarijos rektorius kun. dr. A. Jagminas, M.I.C. ir Tėvas Provincijolas.

Savo kalboje Tėvas Provincijolas papasakojo įdomių dalykų iš pereitą vasarą atliktos kelionės Europon (tada Romoje įvyko Tėvų Marijonų Vienuolijos generalini rinkimai). Kun. dr. Naviekui pasitaikė būti Europoje kaip tik tuo tarpu kada iškilo karas tarp Vokietijos ir Lenkijos. Tėvas Provincijolas šia proga, tat, papasakojo kas Europoje darėsi tuo laiku, ir tikrai įdomu, bet ir šiurpu buvo išgirsti kiek keblumų ir pavojų teko Tėvui Provincijolui ir jo bendrakeleiviams pergyventi kol jiems pavyko laimingai iš viso to sumišimo išsprukti ir laimingai grįžti į šią šalį. Trumpai, bet ir vaizdžiai, Tėvas Provincijolas nušvietė koks pasidarė žmonių ir viso jų gyvenimo maišatis ir apgailestinga būklė įvairiuose Europos kraštuose kilus ten karui. Savo kalbos pabaigoje, Tėvas Provincijolas prašė visų pasimelsti, kad Dievas pasigailėtų Europos, kad ten ko greičiausia baigtųsi nelemtas ka-

ras ir visokie nesutikimai, kad visur vėl užviešpatautų ramybė ir sugyvenimas.

Lapkričio 11 d. Šventė

Lapkričio 11 d. sukako 21 metai kai pasirašyta taikos paktas, kuriuo galutinai baigėsi 1914-1918 metais įvykęs Pasaulinis Karas. Laikui bėgant ši šventė žmonėms tikrai buvo reikšminga, nes ji priminė baisias žmonių skerdynes ir nesantaikos užbaigimą. Paskutiniu laiku, įvairiose pasaulio kraštuose vėl atsinaujinus karams, pav. Ispanijoje, Japonijoje ir Kinijoje, štai kad ir Vokietijoje, Lenkijoje, Prancūzijoje ar Anglijoje, lapkričio 11 dienos šventėje rodos sunku sau prisiminti taiką ir save įtikinti, jog ilgai ši taika bus mūsų tarpe. Tačiau mums čia Amerikoje lapkr. 11 d. priminė, kad mes visgi kol kas esame laimingi, kad šioj šalyj dar džiaugiamės laisve ir taikingu gyvenimu. Bet paskutiniai įvykiai valdžios sluoksniuose ir mums duoda nemažai baimės ir nerimo, kad galime ir mes anksčiau ar vėliau pakliūti į Europos karo pinkles. Dėkokime, tat, Dievuliui, kad mes čia gyvendami vis džiaugiamės tokiomis laimingomis sąlygomis, ir prašykime, kad ir toliau dalykai taip pasiliktų.

Linkime Pasveikti

Teko sužinoti, kad neseniai p. Činikas, kun. Petro Činiko, M.I.C. tėvas, sunkios ligos parblokštas, pasidavė šv. Kryžiaus ligoninės priežiūrai. Ligonio padėtis gan sunki.

Linkime p. Činikui ko greičiausia sustiprėti ir pasveikti. Prašysim Dievo, kad jam priduoūtų reikalingų jėgų kantriai panešti suteiktą jam kryželį.

Šv. Povilo pirmojo laiško Tesalonikiečiams penktojo perskyrimo šešioliktoji eilutė susideda tiktai iš dviejų žodžių: "Visuomet džiaukitės." Tai visai trumputė eilutė, bet labai reikšminga ir daug savyje turinti. Iš tikro, geras katalikas turėtų visuomet džiaugtis, nes jis žino, kad jis priklauso prie tikro tikėjimo, tą neklaidingai žino. Toliau žino, kad jeigu ištikimai savo tikėjimui ir Dievui praleis savo gyvenimą, tai jo laukia amžini džiaugsmas. Ar tai neturėtų sudaryti džiaugsmą? Todel šv. Povilas yliai tą tiesą suprasdamas sako mums: "Visuomet džiaukitės."

KAS YRA LIURDAS?

TAI pasaulio katalikų religinė šventovė. Tai nėra jokia paroda ar spektaklis. Vienas Lurdo uždavinių yra žmonių religinis auklėjimas, tai yra šventa mokykla.

Pasaulis yra paskendęs didžioje materializmo vangose, o Lurdas moko, skelbia žmogaus dvasios pirmenybę prieš kūną, medžiagą. Lurdas žmonių reikaluose Dievą stato pirmoje vietoje.

Lurdas tai yra vienintelė pasaulyje vieta, kur nurimsta visos klasių, rasijų, tautų, politinių grupių kovos, kur vyrauja žmoniškumas, taika, visų sugyvenimas, visiška brolybė ir lygybė. Visi trokšta vieno tikslo šv. Bernadetos užtarymo malonių jų maldose į Dievą.

Kaip senai Lurdas pasidarė toks svarbus katalikų centras? Lurdo istorija yra glaudžiai susijusi su gyvenimu šv. Bernadette Soubirous, kuri buvo šventa ūkininko mergaitė. Visas Bernadetos gyvenimo siekis buvo įsigyti ko daugiau šventumo. Ji nieko negalvojo apie jokių žmonių gydymus, dabar ten įvykstančius.

Bernadetos istorija buvo visai paprasta. 1858 m. vasario m. 11 d. Bernadeta, jaunutė Pranciškaus Soubirous dukrelė, palydama dviejų jos artimųjų, sesutės Toinette Marie ir Jeanne Abadie, išvyko į M. LaFitte's laukus parinkti neturtingiems tėveliams malų. Čia jai įvyko pasirodymas šv. Panelės. Jos parapijos klebonas Abbe Peyramale, kai išgirdo iš žmonių kalbas apie šį stebuklą, nenorėjo tikėti.

Kai tik Lurdas pradėjo pagarsėti, Bernadeta iš šios apylinkės visai pasitraukė ir 1866 m. įstojo į vienuolyną Nevers mieste. Ji savo gyvenime daugiau nebegrižo į Lurdą. Nors ji paskutiniaisiais metais sirgo džiūv, bet niekuomet negalvojo apie gydymąsi Lurde. Šv. Bernadeta mirė 1879 m. Ji savo gyvenime neturėjo jokių haliucinacijos požymių. Jos charakteris pasižymėjo malonumu, linksmumu, ramu drąsumu, kas yra visai priešinga haliucinacišką prigimtį turinčiuose. Ji dirbdavo labai sunkiai ir niekuomet tam nepareikšdavo jokie nepasitenkinimo.

Po jos mirties daug pasireiškė stebūklingų išgijimų Lurde. Popiežius Benediktas XIV — 1747 m. išleido tokį parėdymą, kad visi, kurie sirgo nervų liga ar su ja kokiame sąryšyje esančia kita liga, negali būti kanonizuojamas į šventuosius.

Kiekvienais metais vis daromi didesni suvaržymai dėl įvykusių pagyjamų nepaprastu, antgamtinu būdu. Daug, labai daug išgyja žmonių, kurie nėra užregistruojami ir nepripažystami vien dėl to, kad pirma nebuvo daktarų patikrinta. Kiti gi visai nesiorientuoja savo ligoje, daug mažų vaikų išgyja, kurie dar neturi supratimo apie šį dalyką, bet už kuriuos meldžiasi tėvai. *A. Skivius.*

PRANEŠIMAS

Gražiausia dovana, kurią galime padovoti savo artimiems ar prieteliams, yra šv. Mišių auka. Visos kitos dovanos ar aukos pasensta, pranyksta, bet nuopelnai plaukią iš šv. Mišių aukos turi amžinos vertės, nes teikia malonių, kurios labai reikalingos čia ant žemės, ir kurios sudaro žymią dalį to turto, kurį turime krauti danguje, kur nei rūdis nesugadina, nei kandys nesuėda. Todėl geriausia ir naudingiausia dovana, ar gyviems ar mirusiems, yra šv. Mišių auka.

Tėvams Marijonams visados labai reikalingos šv. Mišių intencijos, kadangi vienuolyne nuolat gyvena daugelis kunigų, kurie kasdien turi atlaikyti šv. Mišias. **TT.** Marijonai Chicagos vienuolyne turi šešius kunigus: reivkia, kasdien jie gali šešias šv. Mišių intencijas išpildyti. Per juos todėl galima savo artimiems paaukoti tą nepabaigtos vertės šv. Mišių auką. Tie, kurie nori savo artimiems, gyviems ar mirusiems, suteikti didžią šv. Mišių auką, gali, siųsdami savo intencijas **TT.** Marijonų Chicagos vienuolynui, padaryti ir antrą gerą darbą, būtent paremti Dievui pasišventusius asmenis, kurie subūrę jėgas darbuojasi vienuolyne. Įvykinti šiuos du gerus darbus siųskite savo šv. Mišių intencijas šiuo adresu:

REV. FATHER SUPERIOR,
2334 So. Oakley Avenue,
Chicago, Illinois.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Gavo Paaukštinimą Kun. A. Cikoto, M.I.C.

Nesenai buvęs Tėvų Marijonų generolas kun. Andrius Cikoto pakeltas į Rytų Bažnyčios apeigų prelatus. Jo oficialus dabar pavadinimas yra "archimandritas mitrophorus." Prelatas A. Cikoto jau lapkričio mėn. 4 d. išvyko į naująją paskyrimo vietą — Harbine, Mandžiūrijoje.

Kun. prelatas A. Cikoto, M.I.C., užima vietą kun. prel. dr. F. Abrantavičiaus, kuris po Tėvų Marijonų suvažiavimo Romoje buvo nuvykęs į Lenkiją. Dar iki šiol nežinia kur jis dingo.

Aukoje Savo Gyvybę

Auguleno mieste, Prancūzijoje mirė viena Šv. Vincento kongregacijos vienuolė, kuri kelis mėnesius slaugė miesto ligoninėje sergančius 55 karius, atbėgusius iš Ispanijos. Ji beslaugydama tuos prieš katalikus nusietačiusius katalonus karius, užsikrėtė tifu, nuo kurio ir mirė. Toje ligoninėje dar serga kitos 2 Šv. Vincento seserys, kurios ta pačia liga užsikrėtė, slaugydamos komunistų karius ir parodydamos jiems savo tikrą katalikišką meilę.

Sodaliečių Auka Popiežiui

Ruošiantis Nekalto Prasidėjimo Šv. Panelės šventėms, gruodžio 8 d., Amerikos milijoninė sodaliečių draugija ruošia puikią pirmąją dovaną naujam Popiežiui Pijui XII. Bus surinktas gražus vainikas šv. Mišių ir Komunijų ir pasiūsta naujam Popiežiui kaip kalėdinė dovana.

Knygos Akliesiems

Šių laikų mokslas surado būdus, kaip išmokyti skaityti aklusius. Dabar akliesiems spausdinamos pakilusių taškų rašto pagalba įvairios mokslinės knygos. Vien Chicagos miesto viešajame knygyne yra 36,000 knygų akliesiems. Be to, dar turi 31,000 kalbančių rekordų. Nesuprantantiems angliškai, išverčia į kitas kalbas.

Paveldės \$40,000 Turta

Nesenai mirė Los Angeles, Cal. 72 m. amž. smuikų taisytojas Jean M. Trusiewicz (Tru-

sevičius), kurio smuikų vertė apskaitoma apie \$40,000. Lietuvoje, Vilniuje jis turėjo seseris Kotriną, Kazimierą, Aleną Trusevičiūtes. Turtą globėjas, administratorius B. H. Brown stengiasi su velionio seserimis susisiekti. Tur būt joms teks šie turtai.

Areštuota 1200 Čekų Studentų

Hitleris, užėmęs Čekoslovakiją, pradėjo susipratusius čekus persekioti ir žudyti. Išiveržę į Pragos universitetą, hitlerininkai areštavo 1200 studentų, maža dalis jų tepleista, daugybė dar sėdi kalėjime.

Pragos arkivyskupas pranešė šv. Sostui, kad naciai suėmė tris čekus kunigus ir 37 katalikus be jokios priežasties.

Komunistų Lizdas — Detroit

Dies komitetas ištyrė, kad komunistų ir nacių šnipų centras yra Detroit, Mich. Jie yra išbrovę į didžiuosius automobilių ir ginklų fabrikus, iš kur perduoda visas gamybos paslaptis Vokietijai ir Rusijai.

Katalikų Bažnyčios Praplėtimo Draugija

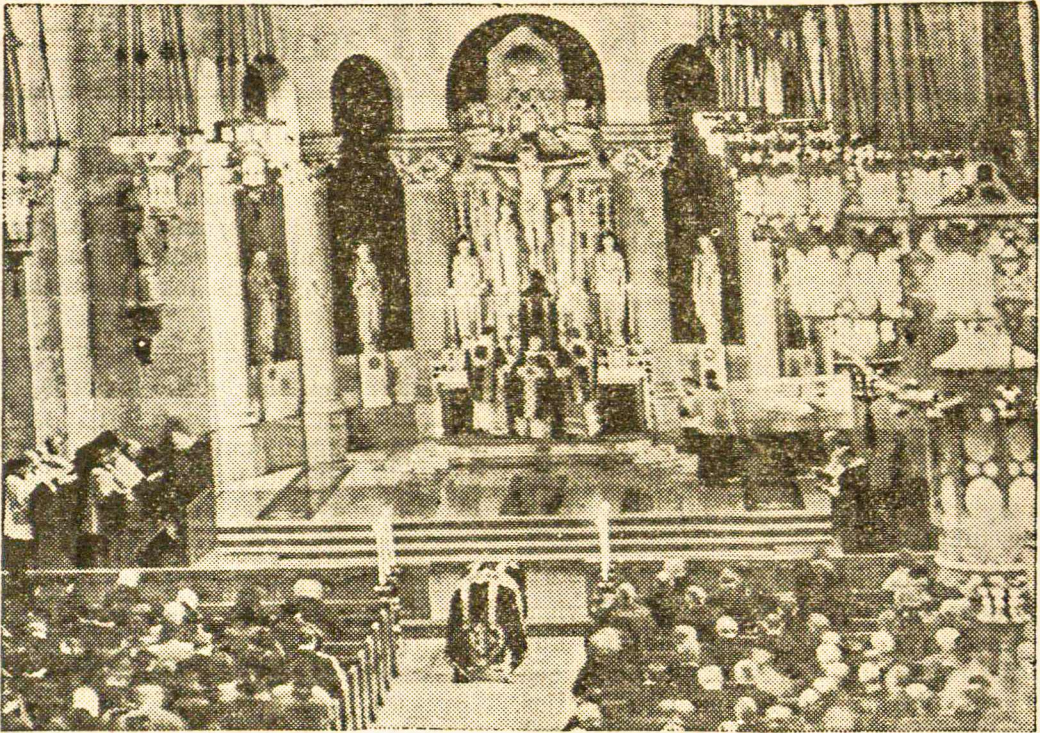
Amerikoje veikia Katalikų Bažnyčios praplėtimo draugija, kuri per jos gyvavimą 34 metus išleido virš milijono dolerių jaunų vyrų paruošimui į kunigus. Draugija 1933-9 m. misijų srityse pastatė 75 bažnyčias ir 4 koplyčias, tam išleista apie 100,000 dolerių.

Nesenai įvykusiame šios draugijos suvažiavime pirmininku išrinktas J. E. vysk. W. D. O'Brien.

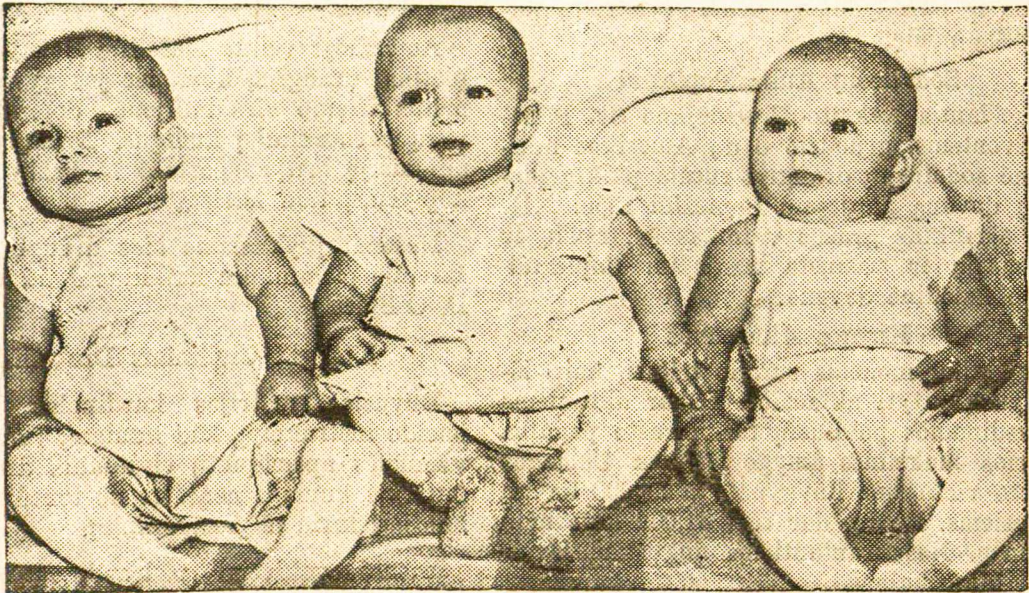
Kunigai Civiliniais Drabužiais

Buvusios Austrijos kardinolas Inniceris išleido instrukciją, kad kunigai, vienuoliai ir vienuolės apsirūpintų civiliniais drabužiais. Ateityje kunigai nenešios nė tonsūrų, kurio mis išsiskiria iš pasaulininkų.

Vienoje vokiečiai uždraudė valstybinėse bažnyčiose teikti paskutinį patepimą ligoniams. Austrijos katalikai daug nukentėjo nuo Hitlerio persekiojimų.

Gedulo pamaldos Šv. Luko bažnyčioj, St. Paul, Minn., už sielą šiomis dienomis mirusio Amerikos Jungtinių Valstybių Aukščiausiojo Tribunolo nario (teisėjo) Pierce Butler sielą. Aukščiausiam Tri bunole velionis buvo vienatinis katalikas teisėjas. (Acme telephoto).

Įteikta peticija teismas greičiausiai atskirs ir paves kuriai nors prieglaudai auginti šias trynukes: La Verne, La Vonne ir Laura Stilman'utes. Jų tėvai jau turi aštuonis vaikus ir, sakoma, nebeišgali daugiau auginti. (Acme telephoto)

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Rusai Paniekinio Aušros Vartus

Vatikano laikraštis "Osservatore Romano" rašo, kad bolševikai paėmę Vilnių, paniekinio Aušros Vartų Panelės šv. paveikslą, ten iškabinėjo Lenino paveikslą ir raudonas vėliavas. Tai tikrai žemos kultūros, nesavigarbių žmonių elgesys — niekinti tai, kas kitų yra branginama.

Vilniaus Paskola

Ministerių Taryba priėmė 1939 m. Vilniaus Paskolos įstatymo projektą, kuriuo numatoma išleisti Vilniaus paskolą 50 milijonų litų sumai. Paskolos lakštų kaina bus po 25, 50, 100, 500 ir 1000 litų. Už paskolą mokės 4 ir pusę metinių palūkanų. Paskolos lakštai bus išpirkti 1940 m. spalį 15 d.

Nuskandino Tris Lietuvos Laivus

Lietuva jau buvo nusipirkusi devynis prekybinius laivus, kuriais veždavo iš Lietuvos bekonus ir sviestą į Angliją ir parsiveždavo iš ten akmeninių anglių ir kitų prekių. Praėjusią savaitę gavome iš Eltos pranešimą, kad trys mūsų laivai užėjo ant pavojingų minų ir buvo nuskandinti.

Pirma žuvo du laivai: "Nida" ir "Panevėžys," o keleta dienų vėliau — "Kaunas." Dar smulkių žinių neturime, ar jie nuskandė su prekėmis, ar grįždami ar nuvažiuodami. Sakoma, žuvęs tik vienas asmuo, kiti esa išsėlbėti švedų žvėjų.

Ši liūdna žinia yra visiems lietuviams labai skaudus smūgis. Laivai buvo dar nesena pirkti, tai buvo didelis plusas mūsų laivynui. be to, gaila ir žuvusių asmenų. Kas gi kaltas? Šis žiaurusis karas! Kas tas minas suleido negalima tikrai nustatyti. Anglai kaltina vokiečius, o vokiečiai užsigina ir meta bėda ant anglių.

Dabar, kai jau nuskandinta keliasdešimt pačių anglių, švedų, norvegų ir kitų neutralinių valstybių prekybinių laivų, anglai žada šias minas su tam tikrai minų gaudytojais laivais išgaudyti. Pervėlu! Mūsų tautai padarytą skriaudą jau niekas neatitaisys. Manau, likusieji laivai "Mariampolė," "Ukmergė," "Utesa," "Gotland" ir kiti dabar nustos plaukioję.

Studentų Aukos Vilniečiams

Lietuvos studentai labai gyvai atjaučia vargstančius vilniečius, ypač studentus. Todėl ėmėsi rinkti aukas ir patys kiek gali aukoti. Studentai per savo organizacijas surenka iš visų narių vienerių pietų sumą pinigų — geriau paalks dieną, bet sušels tuos, kurie gal kelias dienas būna nevalgę. Šiaulių Prekybos Instituto ir Dotnuvos Žemės ūkio Akademijos vilniečiams jau paaukavo nemaža pinigų.

Atėjom Ne Varžyti Bet Mylėti

Įžengus į Vilnių lietuviams, išleistas gražus atsišaukimas į brolius lietuvius ir sveitintaučius. Čia paduodame tik dalį šio atsišaukimo:

"Mes ateinam, broliai, ne varžyti, bet mylėti, ne griauti, bet statyti. Mes atnešame teisę ir teisybę. Neteisinga buvo, kad darininkas neturėjo darbo, kad daug sričių buvo neapdirbtas, kai žemdirbys neturėjo duonos ir žemės, tuo tarpu kai dideli plotai žemės buvo perdaug nelygiai paskirstyti. Bus stengiamasi tas neteisybes išlyginti. Lietuva yra mūsų visų tėvynė ir visi jos sūnūs ir dukterys turi lygias teises į vienodą jos meilę ir pagarbą. Nėra Lietuvoj papročio persekioti tikybą, kalbą ar atskirų žmonių įsitikinimus. Mes visi jaučiame esą Lietuvos kūrėjai, todėl, kiek tik mūsų jėgos leidžia, dirbam jos ir jos gyventojų gerovei."

Atsistatydino Lietuvos Koalicinė Vyriausybė

Sužinota, kad dabartinė Lietuvos vyriausybė, pirmininkaujant Generolui J. Černiui, atsistatydino. Prezidentas A. Smetona naują vyriausybę sudaryti pavedė Antanui Merkiui. Jis yra buvęs Klaipėdos Krašto gubernatoriui ir paskutiniaisiais metais Kauno miesto burmistru. Dabar jau turėjo paskyrimą valdyti Vilniaus kraštą.

Kražių Pavasarininkų Šventė

Šiomet Kražių katalikiškas jaunimas — Pavasarininkai švenčia 20 metų sukaktį nuo įsisteigimo. Spalį 15 d. jaunimas bendrai priėmė šv. Komuniją ir turėjo iškilmingą susirinkimą. Kražiuose sumaniai jaunimą organizuoja kun. Rimkus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

“Draugo” Bankietas”

“Draugo” 30 m. sukakties proga įvykęs lapkr. 19 d. bankietas buvo labai šaunus. Jame dalyvavo dauguma Chicagos lietuvių inteligentijos — 300 žmonių.

Dalyvavę katalikų visuomenės vadai pasakė kalbas: kun. dr. J. Navickas, L. Šimutis, prel. Krušas, prof. K. Pakštas, dr. A. Rakauskas, kun. J. Vaičiūnas, kun. Albavičius. Taip pat dalyvavo ir sveikino Lietuvos konsulas Chicagos P. Daužvardis, advokatas Kal ir teisėjas Zuros.

Programą vedė “Draugo” administratorius kun. J. Mačiulionis. Meniška programa išpildė dainomis solo E. Kandrataitė, Ona Juozaitienė, K. Sabonis, smuiku L. Sabonienė, gražiai padainavo liaudies dainų Šv. Kazimiero Akademijos mergaičių grupė. Dainoms akomponavo A. Pocius, Sylvia Sabonis ir S. Locaitytė.

Dalyviai džiaugiasi gražiomis pasakytomis kalbomis, ypač svečių kun. dr. J. Navicko ir prof. dr. K. Pakšto.

Sukėlė didelio pasitenkinimo pranešimas, kad “Draugas” eis kasdien 8 puslapių, kad redakcija dar sustiprinama trimis asmenimis ir kad bus įvesta dar keletas naujų skyrių.

Pagerbtas Kun. J. Valantiejus

Lapkričio 19 d. Waterburio, Conn., Šv. Juozapo parapijos klebonui kun. Juozapui Valantiejiui buvo suruoštos 25 m. kunigavimo sukaktuvių iškilmės.

Iš ryto buvo atlaikytos iškilmingos pamaldos, o vakare suruošta pagerbimo vakarienė ir D.L.K. Gedimino ordino įteikimas. Lietuvos vyriausybė už nepaprastai gražų ir naudingą pasidarbavimą lietuvių tautai š. m. vasario 16 d. kun. J. Valantiejų apdovanojo L.D.K. Gedimino ordinu, kuris per šias iškilmes buvo įteiktas.

Kun. Valantiejus yra gražiai sutvarkęs parapiją, mokyklas, našlaityną, daug dirba su parapijos kat. organizacijomis. Jis yra švelnaus būdo, visuomet malonus, patrauklūs visus prie lietuviško darbo.

Kun. Valantiejus yra gimęs Žemaitijoje, Butkaičių km., Vačgirio par. Į Ameriką atvyko 1900 m. rugsėjo 12 d. Pirma dirbo Waterbury įvairiose dirbtuvėse ir kartu mokėsi vakariniuose kursuose. 1914 m. baigė Šveicarij, Friburge teologijos mokslus ir, grįžus Amerikon, 1914 m. lapkričio 20 d. Hartforde įšventintas į kunigus.

Motina Marija Aloyza Gavo D.L.K. Gedimino Ordina

Netoli Pittsburgo yra Šv. Pranciškaus Seserų Vienuolynas ir Mergaičių Akademi-ja. Vyriausia vienuolyno viršininkė yra Motina Marija Aloyza, kuri sumaniai vadovauja seserų religinio, tautinio ir kultūrinio darbo veikimui.

Nuo pernai pranciškietės lietuvaitės pradėjo švietimo darbą Pietų Amerikoje, nuo seniau juos darbuojasi Lietuvoje.

Amerikos lietuvių parapijose pranciškietės turi kelias dešimtis pradžios mokyklų.

Lietuvos valdžia įvertino Motinos Aloyzos darbuotę ir ją apdovanojo D.L.K. Gedimino ordinu, kurį rugsėjo 17 d. įteikė jai did. gerb. prel. M. Krušas.

Mums tenka palinkėti Motinai M. Aloyzai ir visoms pranciškietėms tolimesnio sekmingo darbo misijose, švietimo ir lietuviybės darbe.

Marijonų Rėmėjų Susirinkimas

Marijonų Rėmėjų 21-mas skyrius, Cicero, Ill., turės savo mėnesinį susirinkimą ateinan- tį ketvirtadienį, gruodžio 7 d., 1939 m. Susirinkimas įvyksta 7:30 val. vakare, šv. Antano mokyklos salėje. Visi nariai ir Marijonų prieteliai yra nuoširdžiai kviečiami atsilankyti į susirinkimą.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790